

Sygn. akt IV U 609/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłośz

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Olsztynie

sprawy M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 września 2016 nr (...) - (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 609/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. decyzją z dnia 29 września 2016 roku znak: (...) – na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – odmówił M. W. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 14.07.2016r.

Od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., M. W. wniosła odwołanie do Sądu Rejonowego w(...), IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, gdyż chce prowadzić rehabilitację i nie jest zdolna podejmować jakąkolwiek pracę.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. wnosił o oddalenie odwołania od decyzji ZUS W uzasadnieniu podtrzymał argumenty, zaprezentowane w wydanej decyzji z dnia 29 września 2016r.

Sąd ustalił, co następuje:

M. W. ma lat 57, jest zawodu plastykiem. Przez dłuższy czas pracowała w pracowni ceramicznej, w której chciała kontynuować zatrudnienie do emerytury. Z uwagi na konieczność zmiany zatrudnienia, podjęła się obowiązków plastyka w świetlicy terapeutycznej. Do zwykłych czynności odwołującej w ostatnim okresie należały: wykonywanie

kart okolicznościowych, malowanie, rysowanie, przycinanie brystolu na dużych formatach, noszenie i udostępnianie materiałów plastycznych, ustawianie naczyń z wodą. Zwykle odwołująca zajmowała się także opieką nad dziećmi, zarówno podczas ich pobytu w świetlicy terapeutycznej, jak i na wycieczkach.

M. W. była leczona zachowawczo z powodu schorzenia - łokcia golfisty od lutego 2016r. Cierpiała na bóle łokcia dotyczące obu kłykci kości ramiennej. Odbывała rehabilitację, ale bez spodziewanego efektu klinicznego. Oczekiwała na kolejne rehabilitacje. Okres zasiłkowy w zakończył się w dniu 25.07.2016r. Dodatkowo była leczona z powodu zmian zwyrodnieniowych stóp i płaskostopia oraz bólów kręgosłupa. Nie przyjmowała leków ortopedycznych. Odwołująca była zdolną do pracy jako plastyk po dniu 25.07.2016r. (dowód: przesłuchanie odwołującej –k. 102v, dokumentacja medyczna –k. 13-76, opinia –k. 84-85, skierowanie na zabiegi –k.96-101)

Na skutek wniosku M. W., złożonego w dniu 14.07.2016r., Lekarz Orzecznik ZUS, orzeczeniem z dnia 02.09.2016r. orzekł, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. W dniu 06.09.2016r. odwołująca złożyła sprzeciw od w/w orzeczenia. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 26.09.2016r. uznała, że M. W. jest zdolna do pracy, co potwierdziło orzeczenie Lekarza Orzecznika. (dowód: dokumenty w aktach rentowych: plik: I; karty 1, 3, 5, 6 , plik: II: karta 4)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. W. jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę odwołującej, gdyż jej wypowiedzi są logiczne.

Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Zaskarżoną decyzją z dnia 29.09.2016r., znak: (...) odmówiono wnioskodawczym prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu braku niezdolności do pracy. Organ rentowy kwestionował jej prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 14.07.2016r. Zakres sporu pomiędzy stronami sprowadzał się zatem do ustalenia czy ubezpieczona była niezdolna do pracy po wymienionym dniu.

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (teksty jednolity; Dz. U. z 2016r., poz. 372 ze zm.) osobie, która po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolna do pracy a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokuje odzyskanie zdolności do pracy przysługuje świadczenie rehabilitacyjne. Wskazać należy, że w myśl tego przepisu świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia społecznego, rekompensuje utratę zarobków na skutek choroby, gdy został wyczerpany okres pobierania zasiłku chorobowego. Ryzyko ubezpieczeniowe, objęte ubezpieczeniem z tytułu choroby odnosi się do niemożliwości uzyskiwania dochodów w razie jego spełnienia. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje zatem tylko wówczas, gdy choroba uniemożliwia uzyskiwanie dochodu z konkretnie wykonywanej pracy. Należy przypomnieć także, że zgodnie z art. 18 ust. 3 w/w ustawy o zaistnieniu przesłanki jaką jest dalsza niezdolność do pracy orzeka Lekarz Orzecznik ZUS, w razie sprzeciwu wniesionego przez skarżącego - Komisja Lekarska ZUS, a organ rentowy wydający decyzję jest nią związany. Następnie zaś po wniesieniu odwołania do Sądu, Sąd powołuje biegłego celem oceny czy odwołująca była zdolna do pracy czy nie.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, podnieść należy, że chociaż odwołująca odczuwała dolegliwości w spornym okresie, to była zdolna do wykonywania pracy zarobkowej jako plastyk, wykonujący takie prace jak: noszenie, rozkładanie materiałów plastycznych udostępnianie materiałów plastycznych oraz opieka nad dziećmi w świetlicy terapeutycznej i na wycieczkach przez nią organizowanych. W trakcie badania ortopedycznego, biegły ortopeda stwierdził, że chód odwołującej był samodzielny, naprzemienny, wydolny, na palcach i piętach utrudniony (mówiła, że ją boli). Odwołująca miała kończyny górne symetryczne, prawidłowo ruchome w stawach z zachowaną siłą mięśniową symetryczna 5 wg Lovetta. W trakcie badania przedmiotowego odwołująca była manualnie sprawna, przy czym podczas ucisku kłykci kości ramiennej lewej podawała, że odczuwa dolegliwości bólowe. Kręgosłup odwołującej zachowywał ruchomość w granicach normy, z prawidłowym napięciem mięśniowym, objawami szczytowymi

ujemnymi i objawem FBA - ocm. Odwołująca wykazywała ujemne objawy rozciągowe. Kończyny dolne miała symetryczne, o pełnym zakresie ruchów stawów i prawidłowej sile mięśniowej. Biegły stwierdził także powierzchowne blizny skórne okolicy przedrzepkowej kolan. Biegły ocenił, że odwołująca mimo, że jest leczona ortopedycznie z powodu dolegliwości bólowych łokcia lewego, ze względu na dobrą funkcję narządu ruchu w dniu 25.07.2016r. była ona niezdolna do pracy z przyczyn ortopedycznych. Biegły podkreślił, że tylko okresowe zaostrzenia dolegliwości mogą być leczone w ramach zwolnień lekarskich.

Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd poparł opinię biegłego ortopedy, gdyż opinia była jasna i pełna.

Na podstawie analizy dokumentacji medycznej i przeprowadzonego badania Sąd wywiódł wniosek, że odwołująca po dniu 25.07.2016r. była zdolna do pracy.

Ze względu na brak przesłanki niezbędnej do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego, wyrażonej w art. 18 ust.1 jaką jest dalsza niezdolność do pracy, brak jest podstaw do zaspokojenia roszczenia odwołującej. Mając na uwadze powyższe - Sąd na podstawie art. 477¹⁴ par. 1 kpc w związku z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oddalił odwołanie.

SSR Barbara Kokoryn